5de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 28н APRIL 1888. № 226

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Het zegel op den kerkelijk-politieken vrede.

—o—

In het veel besproken regeeringsmanifest van den nieuwen Duitschen keizer aan zijn volk komt een zinsnede voor, die algemeen de aandacht getrokken heeft, al trachten sommige Europeesche bladen die met gemaakte onverschilligheid te ontveinzen; een zinsnede, die door de Katholieken en weldenkende andersgezinden met voldoening is opgemerkt, door de onverzoenlijke Cultuurkampers daarentegen met leede oogen aangezien, met opzet verdraaid of stilletjes vermoffeld, maar feitelijk niemand ontgaan is en dan ook ernstige aandacht verdient.

De godsdienst toch is en blijft de gewichtigste factor in het staatsleven en dienovereenkomstig heeft de daarop betrekking hebbende zinsnede in het bewuste staatsstuk voor ieder ernstig denkend mensch een buitengewoon belang. Die zinsnede luidt aldus;

„Ik wil, dat de sedert eeuwen in mijn huis heilig gehouden grondregel van godsdienstige verdraagzaamheid ook verder al mijnen onderdanen, tot welke godsdienstige gemeente of welke belijdenis zij ook mogen behooren, tot bescherming moge strekken. Een iegelijk onder hen staat mijn hart even na."

Voor ieder die lezen kan en niet spitsvondig achter die woorden een andere beteekenis zoeken wil dan ze klaarblijkelijk hebben, is het duidelijk dat de nieuwe keizer daarmee eenvoudig heeft willen zeggen: Het beginsel der ware verdraagzaamheid op het stuk van godsdienst in allen en voor allen zal mij heilig zijn; voor mij, den vorst en vader des lands. zijn *alle onderdanen* zonder onderscheid gelijk; mogen het Katholieken, Protestanten of Joden zijn, allen van welke belijdenis ook liggen mij even na aan het hart. Allen toch, de Katholieken zoo goed als de anderen, hebben zich toch in de dagen van gevaar even trouw en met dezelfde toewijding aan het Vaderland rondom hun vorst geschaard. Daarom wil ik dat onder mijn regeering aan allen volkomen vrijheid en behoorlijke bescherming bij de uitoefening van hun godsdienstplichten verzekerd zij. Daarentegen zal ik elke inbreuk, welke op die vrijheid gemaakt wordt, beslist veroordeelen en geen geloofsvervolging dulden, van welken kant die ook komen mocht. Daarom veroordeel en verwerp ik de hatelijke bestrijding van het Christendom, waaraan het ongeloof zich maar al te vaak te buiten gaat, even streng als het ruwe, dweepzieke anti-semitisme, en den Cultuurkamp tegen de Katholieke Kerk even beslist als de luidruchtige personaliteiten en de liefdelooze verkettering, welke sinds lang van zekere orthodoxe zijde op andersdenkenden wordt toegepast, al mag zij zich ook door den naam van een hofprediker trachten te dekken.

—

Ziedaar wat in de gegeven omstandigheden duidelijk in de aangehaalde zinsnede van het keizerlijk manifest ligt opgesloten, en de katholieke bladen van Duitschland en van geheel Europa laten dan ook niet na, er in dien zin het volle licht op te laten vallen. De beteekenis is trouwens zoo voor de hand liggend, dat zelfs de anders zoo cultuurkamperig gezinde *National Ztg.* ronduit als haar meening te kennen geeft, dat de bedoelde zinsnede, „*het zegel drukt op den kerkelijk-politieken vrede met de Katholieke Kerk.*"

Even eerlijk en ruiterlijk uit zich de *Freisinnige Ztg.* die na opgemerkt te hebben hoe het manifest een waarschuwing bevat tegen de herhaalde wisseling der staatsinstellingen en wetten, aldus voortgaat: „Scherp in het oog vallend is niet minder de krachtige en onomwonden belijdenis van het beginsel der godsdienstige verdraagzaamheid tegenover alle kerkgenootschappen en gezindten. *Met grooter nadruk kon niet gewezen worden op het besluit, aan de rechtmatige vorderingen der katholieke Kerk te voldoen*, de eenzijdige strevingen van eenzijdige partijrichtingen naar de heerschappij in de protestantsche Kerk te keer te gaan en de ruwe dweepzucht van het anti-semitisme perk te stellen."

Deze toelichting van 's keizers woorden verdient des te meer opmerking, daar de *Freisinnige Ztg.* zich in haar mededeelingen over den nieuwen keizer en zijn beginselen over het algemeen kalm, verstandig en wel onderricht getoond heeft.

Ook de orthodox-protestantsche *Reichsbote* steekt haar gevoelen over de bedoeling der keizerlijke woorden niet onder stoelen of banken en voegt er, niet zonder een beetje zelfingenomenheid bij: „Wij zelf hebben in vereeniging met de overige conservatieve pers (?) gedurende den *geheelen* (?) *Cultuurkamp* op den Pruisischen grondregel der *godsdienstige verdraagzaamheid* en de *vrijheid der Kerk* (ook der katholieke ?) — het *suum cinque* — den klemtoon gelegd juist tegenover de liberale en vrijzinnige pers, in het bijzonder de bovengenoemde *Nat. Ztg.*, die de *aanvoerster in den Cultuurkamp* was."

Alzoo geven liberale zoowel als conservatieve bladen den Katholieken gelijk, wanneer zij uit de woorden des keizers de hoop meenen te mogen putten, dat het thans met den Cultuurkamp gedaan is en zij in het vervolg op dezelfde vrijheid en dezelfde bescherming in het godsdienstige rekenen mogen als hun niet-Katholieke landgenooten. Trouwens de bedoeling van Friedrich Wilhelm ligt voor de hand, dat hij, na de jaren van den fellen Cultuurkamp en naar aanleiding van den zoo hoopvol voorbereiden vrede met den H. Stoel, de verzekering heeft willen geven dat die vrede in hem geen beletsel vinden zal, maar hij dien veeleer tot elken prijs wil doen tot stand komen. En men moet wel volslagen door anti-katholieke dweepzucht verblind zijn om, gelijk de *Weser Ztg.*, koeltjes op te merken dat de keizer in zijn manifest „het sluiten van den vrede tusschen den Pruisischen Staat en den Roomschen Stoel stilzwijgend voorbijgaat."

—

Wij herhalen met de bovengenoemde *Freisinnige Ztg.* dat de keizer met geen grooter nadruk had kunnen spreken dan hij gedaan heeft, en zoo de liberale cultuurkampers-pers dit niet inziet, dan ligt dit eenvoudig hieraan dat zij den keizer niet *wil* verstaan. Wel weet zij uit de keizerlijke woorden allerlei gevolgtrekkingen te maken in het belang van het onschuldig vervolgde Jodendom, alsof de keizerlijke regeering zelve zich op dat stuk iets te verwijten had; maar van keizer Friedrichs beslist geuit voornemen om aan den van regeeringswege gevoerden Cultuurkamp een einde te maken veinst zij niets te bemerken.

Zoo de Joden door het Duitsche volk worden achtervolgd, dan is dit niet om hun geloof, maar om andere redenen, die wij hier niet willen bespreken. Tegen de Katholieken daarentegen heeft men nooit een andere beschuldiging kunnen uitbrengen, dan dat zij trouw zijn aan hun voorvaderlijk geloof, dat zij bij allen eerbied voor den keizer, in geloofszaken zich slechts door den onfeilbaren Leeraar der waarheid laten leiden en bij al hun toewijding voor het Vaderland de liefde voor de Moederderkerk niet vergeten. En tegen die rustige burgers zijn geen opstootjes verwekt door het hardschreeuwerig gepeupel: neen, zij zijn door *opzettelijk gemaakte wetten* stelselmatig *van regeeringswege* achteruit gezet bij hun medeburgers, gekrenkt in hun godsdienstige gevoelens, belemmerd in hun vrijheid, beroofd van hun geestelijke leiders, van hun godsdienstige instellingen, door het verjagen en verbannen van priesters en kloosterlingen. Daar kan de regeering veel, zeer veel aan af- of toedoen, omdat de Cultuurkamp van haar is uitgegaan, en zij het in de hand heeft, er voorgoed een einde aan te maken.

Hopen wij dat dit inderdaad de

FEUILLETON.

REDE,

GEHOUDEN OP HET LEO-FEEST

DOOR

H. ERMANN, S. J.

—o—

(*Vervolg*).

Om de beoefening der letteren te bevorderen richt Leo voor het Romeinsch seminarie een cursus op van hoogere letterkundige studiën in het Latijn, het Grieksch en in de moedertaal.

Ook in de moedertaal! Zijn de Aeneis en Georgica van den Mantuaanschen Zwaan in zijn geheugen geschreven, Dante noemt hij zijn lievelingsdichter, en zegt ook de Divina Commedia uit het hoofd op.

Den jongen leviet voegt het, zijn hart op te halen aan de doode taal van Latium en Hellas, aan de kunstgewrochten der classieke literatuur in engeren zin, maar tevens moet de weldadige levensadem der levende taal, vooral der moederspraak zijn boezem doorwarmen. Hij mag de oogen niet sluiten voor den proefhoudenden letterarbeid van een vaderlandsch kunsttalent. Dat is het uitdrukkelijk verlangen van Zijne Heiligheid, dat is de weerklank van zijn brief aan den kardinaal-vicaris Parocchi, dat is de instemming met het bekende; „wees meester van de taal, gij zijt het van 't gemoed," dat is de aansporing van Joachim Pecci, die geroemd wordt „Paus-Dichter, Koning-Harpenaar!"

Zijn de Pausen altijd voorstanders en beschermers van de kunsten geweest — Rome zelf geldt een wereldmuseum — Leo XIII is de Maecenas van allen, wier harten kloppen en gloeien voor de kunst. De lof van Macaulay op den grooten Paus Nicolaas V: „geen tak van literatuur dankt hem zooveel als de geschiedenis" mag op onzen feesteling terugslaan. In gouden letterschrift staat onder zijn borstbeeld in het Vaticaansch archief te lezen, dat hij voor alle beoefenaars dier wetenschap de onmetelijke zalen, waarin de oorkonden van achttien eeuwen opeengestapeld liggen, ontsloten heeft. Die daad van Leo is onwaardeerbaar. Spreekt zij van vorstelijke onbekrompenheid van karakter, van grootsche, ruime opvatting, zij bewijst tevens, dat uit die archiefstukken de geschiedkundige waarheid ons tegenstraalt, en de geschiedenis der Kerk het daglicht zien mag. De priestervorst heeft zijn ijver voor de geschiedkunde bij die handeling niet beperkt: riep Sixtus IV den geleerden Platina in 1475 als bibliothecaris naar het Vaticaan, — Leo XIII ontbiedt den geschiedvorscher Dr. Hergenröther als kardinaal-archivaris naar de christelijke wereldstad. Overal wakkert hij het ijvervuur der geschiedschrijvers aan, en prent dezen de eerste wet in van alle geschiedvorsching, de wet van Cicero: niets wat onwaar is zeggen, niets wat waar is verzwijgen: *ne quid falsi dicere audeat....ne quid veri non audeat.*

Zoo neemt „de Paus der wetenschappen," niet alleen in het rijk der menschelijke gedachte, der wijsbegeerte, maar ook in dat der feiten niets zoozeer ter harte als de zegepraal der waarheid. *Lumen in coelo.* Het licht uit den hemel doorstrale het nachtfloers, dat over den dwaalweg hangt! Ziedaar zijn hoogste wensch, die eenmaal vervuld zal worden. „Immers voor afdoende bewijsgronden," zegt hij zelf, „moet het menschelijk verstand zich ten slotte gewonnen geven, en het langdurig geweld tegen de waarheid wordt eindelijk gebroken door de waarheid zelve, die wel voor een tijd verduisterd, maar niet gedoofd kan worden."

Deze Vorst der Kerk staat ook voor ons als de trouwe beschermengel van school en huisgezin. Vorming van den geest zonder vorming van het hart maakt niet gelukkig. Daarom ijvert hij voor het onderwijs dat doortrokken is van de christelijke beginselen. Onder zijn bestuur werden te Rome bijzondere scholen geopend. Een half millioen lire zijn de jaarlijksche onkosten, en de onttroonde koning zelf bestrijdt ze. Duizenden kinderen worden daar onderwezen en gered uit het zedelijk doodsgevaar van de neutrale school. „De neutraliteit kan een volkskarakter vergiftigen," heeft Dr. Schaepman gezegd, en daarin was hij de echo van den Paus, die het Belgisch episcopaat aanvuurde om de belangen van 't godsdienstig onderricht te verdedigen tegen de heillooze wet op het lager onderwijs. Op hetzelfde beginsel van neutraliteit steunen familie en maatschappij zonder God. In de familie zonder God is het huwelijk geen heilige band, dikwerf een slavenketen. Wie die slavenketen met zich voortsleept, zoekt het middel, dat hem ontkluisteren zal, en vindt de godvergeten wet der echtscheiding uit. Tegen deze vinding der 19e eeuw had Leo reeds als aartsbisschop van Perugia zijn stem doen hooren. Over het burgerlijk huwelijk — gij begrijpt. welk ik bedoel — schreef hij aan Victor Emma-

taak zal wezen, die keizer Friedrich zich voorstelde, toen hij bij zijn troonsbeklimming zeide dat het beginsel der godsdienstige verdraagzaamheid in alles zijn richtsnoer zou wezen en hopen wij dat de Hemel hem gezondheid en kracht moge geven om dat edel voornemen tot heil van zijn volk en tot roem zijner regeering te verwezenlijken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

— Nu is 't duidelijk te zien dat de brug tusschen *Punda* en *Otrobanda* welhaast gereed zal zijn. Het moet gezegd worden dat er met echt Amerikaanschen volhardingsijver gewerkt wordt. Vooral deze week heeft men kunnen zien en bespeuren dat er gang in het werk was. Zooals wij nog niet lang geleden reeds gezegd hebben, zal waarschijnlijk alles gereed en afgewerkt zijn met 1n Mei a. s. Naar wij vernomen hebben, zal nochtans de plechtige opening eerst den 8en dier maand, den verjaardag van den HEG. Heer Gouverneur der kolonie en den dag van de opening van den Koloniaal Raad, plaats hebben.

— Ll. Woensdag-avond waren verscheidene Heeren ter vergadering bijeengekomen in het *Hotel del Comercio*. Het doel dezer vereeniging was de bespreking en regeling der feestviering op den 2en. Juli a. s., waarvan wij in ons vorig nummer melding hebben gemaakt. Het eerste wat er te doen stond was natuurlijk een bestuur uit hun midden kiezen dat als dirigeerend in het vervolg zal optreden.

Met meerderheid van stemmen werden gekozen: als Voorzitter, de Heer *Abraham Salas*, als Onder-Voorzitter, de Heer *F. Rolandus*, als Thesaurier, de Heer *H. A. Dania*, als Secretaris, de Heer *Daniel de Sola*, en als Commissarissen, de Heeren *J. P. G. Ecker*, *J. L. Ipurraguirre* en *G. K. Vinck*. Na deze verkiezing werden er nog onderscheidene commissiën en sub-commissiën benoemd ter inzameling van gelden voor dit feest benoodigd.

NEDERLAND.

— Den 24n. Maart ll. verleende Z. M. de Koning de eerste officieele audientie sedert zijn jongste ongesteldheid.

's Konings gezondheid is aanmerkelijk verbeterd, ofschoon op raad van de geneesheeren Z. M. bijzondere voorzorgen moet in acht nemen. De Koning deelde dit zelf mede aan den buitengewonen afgezant van Duitschland, belast aan Hoogstdenzelve de troonsbestijging aan te kondigen van Keizer Friedrich III, ter verontschuldiging, dat hij niet persoonlijk kon deelnemen aan een maaltijd, die gegeven werd ter eere van dien afgezant.

— De Eerste Kamer bestaat ten gevolge der laatste verkiezingen uit 35 liberalen en 15 anti-liberalen. De Tweede Kamer, direct door het volk gekozen, heeft eene kleine anti-liberale, de Eerste Kamer, door de Prov. Staten samengesteld, heeft eene verpletterende liberale meerderheid. Men moge over den constitutioneelen regeeringsvorm denken zooals men wil, men moet toegeven, dat die toestand niet deugt; dat is de volslagen anarchie, zoo uitstekend mogelijk georganiseerd. Een der beide kiesstelsels dient gewijzigd te worden, om het resultaat te verkrijgen, dat de Eerste Kamer wel goed het oog kan houden op de Tweede als een Vader op een zoon, maar mits zij bedenke, dat die zoon mondig is. De Eerste Kamer, zal zij een goeden dienst aan het land willen doen, moet zelf den wensch uitspreken, dat in den nu geschapen toestand spoedig verandering kome.

— Twee nieuwgekozen leden der Kamer van Honderd zullen in den eersten tijd geen zitting kunnen nemen. Het zijn de heeren Smidt, gouverneur van Suriname, die uit Paramaribo moet komen, en de luitenant ter zee S. F. Land, die bij de zeemacht in Oost-Indië dient en dus moet repatrieëren.

Ook de heer Cremer, de Amsterdamsche afgevaardigde, is buitenslands.

— Eene hartversterking opgedischt door de *Maasbode*:

Ter bemoediging van de "clericalen", die soms bangst moesten worden door het liberaal geraas en getier.

Gambetta bulderde eens: "*Canailles, brutes, vipères, je viendrai vous chercher dans vos bouges, dans vos repaires!*"

Bara schuimbekte onlangs in de Belgische Kamer: "Als ik jullie ooit weer te pakken krijg, ultramontaansche schobbejakken, dan vermorzel ik je!"

Levy krijschte: "Weg met de clericalen! Ze zullen er onder; ze moeten er onder, goedschiks of anders door geweld."

Goeman gilde: "Wij, liberalen, hebben het clericaal gebroed te zacht, te goedig behandeld. Maar, past op, we zullen ze later wel modes leeren."

Spruit spawde vuur en vlam.

Welnu, wat is er geworden van die schreeuwers?

Gambetta is bezweken onder de vetpotten van Trompette of den dolksteek van zijn liefje. Bara kan ook geen kwaad meer doen; hij is op, van top tot teen op, *encahi par la graisse et étranglé dan son obésité* — zooals zijne vriendin *l'Etoile* getuigt. Levy heeft zich in den kiesstrijd zoo bespottelijk gemaakt, dat geen lawaai bij machte is hem weer op de been te helpen, en voor het Boemannetje zijn zelf de Sinterklaaskindekens niet bang meer.

Maar Spruit dan? Spruit, de Amsterdamsche hoogleeraar in Jordaansche schimptaal (hij zelf noemt dat, God beter 't! professor in de Nederlandsche letterkunde)!

Och! baat uw vrees voor dien hooggeleerde; hij zelf heeft zich vooreerst onschadelijk gemaakt. Meneer "vooral geen ultramontaan" wordt gekweld door nachtmerrie en ijlkoortsen, bespookt en bestookt door 26 ultramontanen, waaronder nog wel, o groote Goôn, de president en de Secretaris van den Hoofdraad der Vincentius-vereeniging. Ah! 's mans toestand is zoo deerniswekkend. Toen de geneesheeren hem voorschreven: Laplandsche ijsbaden en daarna een bezoek aan *Pasteur*, verstond hij *pastoor* en kreeg toen een hernieuwden aanval van rabies.

— Wij lezen in den *Heraut*:

„Op een vraag over de Bijbels der onderscheidene Bijbelgenootschappen, antwoorden wij: 1°. dat noch die van het Nederlandsche, noch die van het Britsche genootschap den tekst *geheel* juist gaven; 2°. dat deze onjuistheid bij het Britsche genootschap *onopzettelijk* is en alleen voortvloeide uit slordigheid van den man, die de oude Hollandsche taal in onze tegenwoordige taal overbracht; 3°. dat bij de Bijbels van het Ned Bijbelgenootschap de veranderingen *meer opzettelijk* waren, en daardoor een bedenkelijk karakter droegen; 4°. dat het *Ned. Bijb. Gen.*, ten leste zelf de ongeoorloofdheid hiervan inziende, er thans op uit is, om nauwkeuriger tekst te leveren."

Strenger oordeel dan door dit Protestantsche hoofdorgaan gegeven wordt over de bijbels der Bijbelgenootschappen, kan moeilijk uitgebracht worden, en in de millioenen bijbels, jaarlijks door die genootschappen verspreid, moeten de Protestanten hunne.... zaligheid zoeken. Dit feit alleen, dat volgens Protestantsche erkenning geen enkele Protestantsche bijbel deugt, moest den Protestantsche de oogen openen, maar zij zijn met volkomen blindheid geslagen.

Een treurig bewijs hiervan levert hetzelfde nummer van den *Heraut*, waaraan wij boven gegeven citaat ontleenen. Men vaart nl. tegen den H. Stoel uit, omdat hij een bijbelvertaling, door een Franschen Katholiek vervaardigd, op den Index heeft geplaatst. Daarin ziet de *Heraut* het bewijs, dat de Paus den bijbel niet door de Katholieken wil gelezen hebben.

Ons dunkt dat er ook iets anders uit volgen kan, nl. dat de bijbelvertaling van den Franschen Katholiek niet deugt. De Nederlandsche vertaling van mr. Lipman is door den H. Stoel *niet* op den Index geplaatst; integendeel heeft Pius IX den schrijver, toen hij een gedeelte zijner vertaling voltooid had, een zeer vereerend schrijven gezonden en er bij hem op aangedrongen zijn arbeid onvermoeid voort te zetten. En het werk van Lipman, voor zoover het voltooid is — bijna het geheele N. Testament — bevindt zich in ontelbare Katholieke huisgezinnen in Holland, en 't is voorzien van de goedkeuring van den Aartsbisschop van Utrecht, Mgr. Zwijsen z. g.

Hieruit volgt, dat de Katholieke Kerk den bijbel door de geloovigen wel wil gelezen hebben, maar niet als hij vertaald is door Jan Rap en zijn maat.

BUITENLAND.

ITALIË. — De *Obs. Français* meldt, dat het Iersche episcopaat tot den Paus een uitvoerige memorie zou richten over den toestand, welk schrijven door Mgr. Walsh in persoon aan de Propaganda zou worden gezonden.

Voorts wordt aan hetzelfde blad gemeld, dat de H. Vader den aartsbisschop van Dublin beloofd heeft, stappen bij de Engelsche regeering te doen ten gunste der Iersche pachters. De hertog van Norfolk, van dit voornemen des Pausen in kennis gesteld, verlangde van het Vaticaan, dat het den Ierschen priesters zou raden, de geloovigen van den kansel aan te sporen, zich van alle revolutionnaire handelwijzen te onthouden. De Apostolische Stoel antwoordde hierop, dat hij in Ierland alleen dan kon tusschenbeide komen, wanneer de regeering, naar zijn raadgevingen, een voor het vervolg de eiland gunstige wetgeving gaf. Met het oog hierop worden over de bijzonderheden onderhandelingen gevoerd. Het is waarschijnlijk, dat op dezen grondslag eenstemmigheid zal worden verkregen, en dit de dageraad zal zijn van een ernstigen vrede.

— Aan de nuntiussen is door den secretaris kardinaal Rampolla een Pauselijke nota gezonden, welke, in aansluiting met de jongste toespraak van den H. Vader tot het H. College, de onlangs te Rome plaats gehad hebbende kerkvijandige manifestatiën ter gelegenheid van het feest van Giordano Bruno ten onderwerp heeft. Den Pauselijken vertegenwoordigers wordt gelast de regeeringen, bij welke zij geaccrediteerd zijn, van deze nota in kennis te stellen. Zooals wij in ons vorig nummer meldden, waren bij die manifestatie de heeren Crispi, Boselli en andere officieele personen tegenwoordig.

— Daar keizer Wilhelm tot den protestantschen godsdienst behoorde, kon Z. H. de Paus geen lijkdienst doen celebreeren, zooals dat voor wijlen den Koning van Spanje geschiedde. Naar men verzekert, zou de H. Vader, in het consistorie, dat in het midden dezer maand gehouden moest worden, een lofrede op den overleden keizer uitspreken.

— Om een staaltje te geven van de deftigheid der Italiaansche volksvertegenwoordigers: op het oogenblik zitten twee senatoren op de bank der beschuldigden, terwijl tegen eenige andere een gerechtelijk onderzoek is ingesteld.

Met de ambtenaren is het geen haar beter gesteld; de prefect van Palermo zit in de gevangenis wegens afzetterij en oneerlijke handelingen; en het hoofd der politie aldaar is in hechtenis genomen wegens het vervalschen van procesverbalen.

Dat zijn de vruchten der Italiaansche revolutie.

— De *Voce della Verità*, een goed ingelicht Katholiek orgaan meldt:

„Zooals bekend is, werd den H. Vader door de grootmoedigheid van de waarborgenwet buiten Rome nog eene villa, Castel Gandolfo genaamd,

---

nuel een klocken brief, waarin hij karakter en leeuwenmoed spreken. Paus geworden richt hij over hetzelfde onderwerp tot alle vorsten en staten een meesterlijke encycliek, waarin hij de maatschappij, die Christus vergeten wil, herinnert, dat het echtverbond een Sacrament is door den Heiland der volkeren ingesteld. Geen wereldlijke macht, geen wet van den Staat-God, rechter noch staatsman, koning noch keizer kan den huwelijksband leggen of verbreken. En toen in 1883 het dolzinnig bestuur van Frankrijk den ernstigsten en meest rechtstreekschen aanslag pleegde tegen den godsdienst, doordien het een wet bezegelde, waardoor de wettige echtvereeniging kon worden opgelost, heeft het familieleven in Leo XIII den warmsten verdediger gevonden.

Aan het doorluchtig episcopaat van het land des H. Lodewijks zond hij een rondgaanden brief, waarin hij aanvuurde tot den strijd tegen de dwingelandij, die de leugenachtige vrijheidsvaan omhoog houdt. Het gevolg was, dat er uit den boezem van dat eerbiedwaardig lichaam als éene stem, één kreet opging: *Non possumus!* „Wij kunnen niet!" had Leo gezegd. „Wij kunnen, wij mogen niet!" herhaalden de bisschoppen. „De Kamers," schreef de prelaat van Nimes aan de geloovigen, „hebben de wet der echtscheiding bij stemming goedgekeurd, en de regeering heeft haar afgekondigd. 't Is ons recht en onze plicht u te waarschuwen, dat die wet niet gemaakt is voor u, en dat het u verboden is daarvan gebruik te maken. Alles verbiedt het u: onze Heer Jezus Christus, de Kerk, de geschiedenis, de ondervinding van het verleden, de eer van uw naam, het belang uwer rust, de toekomst uwer familie, de roem van het vaderland en om alles in twee woorden te zeggen: het gezond verstand zoowel als het geloof." En zóó spraken allen.

Met al den eerbied voor den stoffelijken vooruitgang kan men, zonder pessimist of dwarsdrijver te zijn, oordeelen, dat de gelukszon van het familieleven aan het tanen is. De godsdienst werd over den drempel des huizes gejaagd, ziedaar een der voornaamste redenen. In den familiekring moet godsdienst gekweekt worden, zegt Leo, dan keert de orde terug en het geluk. En daarom steunt hij door de kracht van zijn woord de godsdienstige vereenigingen voor alle standen der maatschappij. Daarom wakkert hij overal de congregatiën en broederschappen aan. Daarom beveelt hij, den godsdienst te doen bloeien door het gebed, vooral door het gebed van den rozenkrans. Met dat doel schreef hij driemaal een algemeen jubilé uit. Een jubilé is het gebed van de geheele strijdende Kerk. De familie die bidt, is godsdienstig. De godsdienstige familie is tevreden met haar lot, en dus gelukkig, ook in de beproevingen des levens. Als de familie godsdienst kweekt, is ook de maatschappij godsdienstig. In een godsdienstige maatschappij steunt de maatschappelijke orde op een hechten grondslag. Dan is er geen socialisme te duchten, dat ophitst tot een wereldstrijd. Tegen dien geweldigen stroom is geen stoffelijke macht bestand. Kanonnen en mortieren kunnen voor een oogenblik het socialisme, communisme en nihilisme doen afdeinzen, het vernietigen kunnen zij niet.

In de grootste encycliek *Quod apostolici muneris* verhief Leo zijne waarschuwende stem. „Daar heillooze leeringen alom verbreid zijn," zegt hij, „en overgroote losbandigheid van denken en doen overal heeft veld gewonnen, is het niet te verwonderen, dat menschen van den laagsten stand, walgende van hunne armoedige woning of werkplaats, op de paleizen en schatten der rijken willen losgaan, en dat thans in het openbaar en bijzonder leven de onrust woelt en het menschdom aan den rand des afgronds schijnt te staan."

Deze rondgaande brief heeft vooral in Duitschland een diepen indruk gemaakt. Hij was de eerste stap, die geleid heeft tot den vrede tusschen de Kerk en het Pruisisch gouvernement.

Alle natiën, de ongeloovigste niet uitgezonderd, begroeten thans Paus als den vredestichter. Die liefde en zorg voor den vrede is de karaktertrek van zijn pauselijk bestuur. De overmachtige staatsman, die op dit oogenblik het lot van Europa als in handen heeft, graaf Otto von Bismarck, prees Leo XIII, *einen der grössten Staatsmänner unserer Zeit*. Op zich zelf geldt dat woord nog geen lofspraak. Een groot staatsman kan de politiek misbruiken tot een onedel doelwit. Onze Paus is een groot staatsman in den vollen zin van dat woord, wijl zijn adelaarsblik, op het edelste doel gevestigd, de meest geschikte wegen opspeurt om daartoe te komen. En welk is dat doel? Geen ander dan de vrede en bloei der Kerk en daardoor de vrede en bloei der maatschappij. Om 's Pausen hoofd groeit de vredekrans, in zijn hand geurt de olijftak, in zijn hart trilt de vredewensch, op zijne lippen zweeft het vredewoord, al zijne plannen gaan op in één doel: vrede, vrede aan de wereld.

(*Slot volgt.*)

gelaten, waarover hij als heer en meester kon beschikken. Eenigen tijd geleden verkocht daar een beambte, met toestemming des Pausen, eenig oud, kostbaar porselein. Hiervan kreeg de Italiaansche regeering kennis, en, om te bewijzen hoe ernstig zij de waarborgenwet opvat, vernietigde zij het contract. Zelfs in zijn eigen huis is dus de Paus zijn eigen meester niet meer, en toch schrijft men steeds, dat de Paus vrij, volkomen onafhankelijk is."

FRANKRIJK. — De Eerw. pater dr. Tondini, van de orde der Barnabieten, heeft in de laatste zitting der Parijsche *Académie des Sciences* een memorie voorgelezen betreffende het gelijkmaken der tijdrekeningen. Genoemde geestelijke is er in geslaagd, door Japan de Gregoriaansche tijdrekening te doen aannemen. Dit is een succes, dat men voor onmogelijk had gehouden.

— In eene correspondentie uit Parijs wordt geschreven:

Dezer dagen heeft hier de algemeene vergadering plaats gehad van de vereeniging ter bevordering van het Katholiek onderwijs. Met een waar genoegen ontleen ik daaraan de navolgende cijfers, die getuigen in welke ruime mate in weerwil der republikeinsche denkbeelden en van den onmiddellijken invloed, dien de regeering op het openbaar onderwijs uitoefent, het godsdienstig gevoel onder de huisgezinnen van den lageren stand de overhand behoudt. Het aantal scholen, waarvan de leiding uitsluitend in handen is der geestelijkheid, en dat te Parijs in 1881 134 bedroeg, met drie-en-veertig-duizend leerlingen, is allengskens en thans gestegen tot 194 scholen met vijf-en-zeventig-duizend leerlingen, een betrekkelijk gering aantal in vergelijking tot de Parijsche bevolking, maar dat desniettemin van een heerlijken vooruitgang getuigt. De kosten van onderhoud dier scholen bedragen 2 millioen 400 duizend franken. Zij werden gedekt door de schoolgelden, bedragende 400 duizend franken; de overige 2 millioen worden als bijzondere giften door de geloovigen verstrekt. Gemiddeld kost dus elke school 13.460 fr. 's jaars, of per leerling 32 fr.

— Wilson, Dubreuil, Ribaudeau en Hebert, berucht geworden door de decoratie-schandalen, zijn, zooals de lezers het reeds weten, in hooger beroep vrijgesproken volgens de wet, maar hebben eene strenge zedelijke veroordeeling ondergaan.

In het vonnis wordt gezegd, dat de ten laste gelegde feiten hoogst onzedelijk en laakbaar zijn, maar dat geen enkel artikel van het wetboek van strafrecht daarop kan worden toegepast, aangezien geen bedrieglijke handelwijzen zijn gepleegd, strekkende om het bestaan te veinzen van valsche ondernemingen, herzenschimmige gebeurtenissen of een denkbeeldig crediet.

Het vonnis is zeer hard, wat betreft de uitdrukkingen, waarin op de onzedelijkheid der gepleegde feiten wordt gewezen, maar........er is toch vrijspraak gevolgd.

Wanneer wordt de heer Wilson president der republiek? vraagt de *Univers*.

— President Carnot heeft zijn reis naar het Zuiden uitgesteld, omdat hij na de bijeenkomst der Kamer van afgevaardigden discussiën verwacht over de politiek van het ministerie. Vijf afgevaardigden hebben een manifest uitgevaardigd, als protest tegen de regeering die de politie gebruikt heeft om de verkiezing van generaal Boulanger tegen te werken.

— Den 14n dezer verwachtte men eene bijeenkomst der Orleanisten te Beckenham in Engeland om de zaak te bespreken of het al dan niet raadzaam is voor hunne partij generaal Boulanger te ondersteunen. Deze heeft de kiezers van Dordogne aangeraden om de ex-minister Fourtou te verkiezen. Fourtou heeft bij maarschalk Mac-Mahon indertijd aangedrongen om het dictatorschap te aanvaarden als een middel tot herstelling der monarchie.

Generaal Boulanger heeft eene meerderheid van 96.672 stemmen boven zijne twee tegen-candidaten gehaald.

In den loop eener redevoering heeft de heer Floquet gezegd, dat het republikeinsche Frankrijk geen beschermer noch dictator noodig heeft.

DUITSCHLAND. — De keizer heeft geweigerd zijne toestemming te geven voor het aftreden van Bismarck, en de geruchten, alsof er naar een opvolger voor den kanselier gezocht werd, zijn ongegrond.

Volgens de Moscouer Gazette verkeert Bismarck in eene dwaling door te veel gewicht te hechten aan de zaak van het huwelijk van prinses Victoria met den prins van Battenberg.

Men meldt, dat keizerin Victoria bij den Czaar aandringt om zijn verzet tegen het huwelijk van haar dochter in te trekken. De regent van Beieren staat de Keizerin bij, terwijl de overige Duitsche vorsten 't met Bismarck eens zijn.

— Eén telegram van den 16n dezer meldt opnieuw, dat de toestand van keizer Friedrich bedenkelijk is; Z. M. is bedlegerig.

BELGIË. — De minister Beernaert heeft de loffelijke gewoonte van tijd tot tijd een overzicht te geven aan de Kamer van den gunstigen toestand van 's Rijks schatkist. Zoolang hij voortgaat op zulke voorzichtige wijze en manier de financiën te beheeren, zullen de Belgen geen lust gevoelen zich wederom het dwangjuk der liberalen op te leggen, dat niet alleen hunne vrijheid, maar ook de zuur verdiende spaarpenningen in gevaar brengt. Het dienstjaar 1885 sloot onder het liberale ministerie met een tekort van fr. 745.558.56; in 1886 kon de minister reeds wijzen op een voordeelig saldo van ruim 12 millioen; voor het dienstjaar 1887 bedraagt het overschot van de ontvangst boven de uitgaven minstens 21½ millioen. De begrooting van 1888 sluit met een overschot van 6 millioen en voor 1889 rekent de minister op een saldo van 6 millioen. De toestand der schatkist is derhalve zeer voldoende, nochthans zegt de minister, blijft de strengste spaarzaamheid noodig, niet alleen omdat de regeering besloten heeft uitgebreide werken te ondernemen en voort te zetten, maar ook wegens de uitgaven, noodzakelijk verbonden aan de wetten strekkende om het lot der werkende klasse eenigszins te verbeteren. Het land zal den minister voor deze mededeeling zijnen dank betuigen en bij de verkiezingen van Juni twee wel sprekende cijfers voor oogen houden: in 1883 beliep het tekort onder de liberalen 18 millioen, in 1887 bedroeg het batig slot 21½ millioen.

ENGELAND. — Vele ongelukken worden gemeld tengevolge van de sneeuwstormen, die Groot-Brittanje in de vorige maand getroffen hebben. Bijna al de groote werken in Londen stonden stil. Talrijke ongevalen hebben plaats gehad. De weinige schepen, die te Dover en te Folkstone zijn binnengeloopen, hebben verschrikkelijke tijdingen medegebracht over de gebeurtenissen op zee. De spoorwegen waren grootendeels versperd. Sneeuwlawinen vielen van de bergen van Derbyshire; een rijtuig met drie paarden en den koetsier zijn er onder bedolven. Sleden zijn op de wegen verlaten; en men weet niet wat er van de personen, die er zich in bevonden, geworden is. In Westmoreland en Cumberland zijn gansche kudden schapen vernield. Postbediende, telegrambestellers en boeren hebben den dood in de sneeuw gevonden.

— Een zeldzaam luchtverschijnsel werd onlangs door kapitein Moore van den Engelschen stoomer *Sibirian* waargenomen, toen hij zich in de nabijheid van New-Foundland, ongeveer 10 zeemijlen van Kaap Race, bevond. Hij zag toen te middernacht — het was 12 November — met sterken wind een grooten vuurbal tot eene hoogte van ong. 15 voet uit zee opstijgen, en tegen de windrichting in, recht op het schip aankomen. De vuurbal veranderde daarna van richting en liep ong. 1.5 zeemijl met het schip mede, toen hij zoowat 2 minuten later nogmaals eene andere richting nam en verdween. Kapitein Moore zegt, dat hij vroeger nog eens een dergelijk verschijnsel nabij Kaap Race had waargenomen, wat hij als een teeken van storm uit het Oosten en Zuidoosten beschouwde.

Het hydrographisch bureau te Washington, het voornstaande mededeelende, voegt daaraan toe: Het hier beschreven verschijnsel is een van de zeldzaamste en moeilijkst te verklaren vormen van den bliksem. Een vuurbol zweeft langzaam door de lucht zonder vaste richting, somwijlen met groote kracht uit elkaar barstende, dan weder zich zonder slag in de ruimte verliezende. Men heeft waargenomen, dat deze kogelbliksems te land in den grond slaan, daar een gat van meer dan 30 voet middellijn maken, en op een kleinen afstand weder te voorschijn komen. Ofschoon aan het verschijnsel op zich zelf niet te twijfelen valt, is er nog geen voldoende verklaring voor gevonden.

BRAZILIË — In de eerste zitting van het parlement zal een nieuw wetsontwerp ter bevrijding der slaven worden overgelegd. Door dit wetsontwerp worden de provintiën van het Rijk in drie klassen ingedeeld: in de eerste klasse moet de slavernij met het einde van dit jaar ophouden; in de tweede wordt aan de vrijmaking een uitstel van twee jaren en in de derde een uitstel van drie en een half jaar (te beginnen met het einde van 1888) verleend.

Un cuenta di Nanzi.

Maske mes koe último lucha di eleccionnan na Hoelanda no a haci pa Catolicanan ningun otro bon, koe e desconocementoe continuo i serio koe *Standard*, órgano principal di Protestant orthodoxnan, ta haci di un acusacion, koe scirbidó Protestantnan a lamta bao di mil forma diferente contra Catolicanan, — ainda nos lo tabatin hopi razon di ta contentoe. Toer dia durante dos siman el a desconoce, si, un *cuenta di Nanzi* e courant Protestant a jama lo ke a parce tres sigio largoe den boeki Protestantnan como un verdad koe no por ta desmenti, esta: koe Catolicanan, ora nan tabatin poder, tabata maltrata i persigui hende di otro creencia cruelmente, mientras Protestantnan tabata bondad i inocencia mes.

No solamente den un àrticulo *Standaard* a tama Catolicanan bao di su proteccion contra e tradicion bieuw di Protestantnan, ma cada dia é tabata trece prueba nobo, i coe mas forza e courant ta mustra inocencia di Catolicanan, na medida koe otro courantnan tabata ataké riba su declaracion. Na último é no tabata bisa, sigura i afirma ma é tabata trece prueba evidente çerca su declaracionnan, mas corticoe: el a presenté como apologista, defensor di Catolicismo.

Nos no por nenga koe esai a causa nos un admiracion grandi, ma el a proporciona ños tambe muchoe alegría. Por fin, despues di calumnia sin fin, Catolicismo tabata defendé pa un partido, koe no por ta sospechoso. E tradicion Protestant tabata paesentá coe prueba como un *cuenta di Nanzi*, un mentira, un calumnia. Laga nos tuma e siguiente líneanan-akí foi un di e articulonan di *Standaard:*

„Promé aja, ta berde, Romanonan tabata terribel algun be. Ma absolutamente no tabata solamente Romanonan, ma Protestantnan tabata haci mes cos. Corda numa kiko a sosode coe Servet na Ginebra, na unda Calvino tabatin asina un poder grandi. Na Leipzig Luteranonan a bula cabez di muchoe hende, solamente pasobra nan tabata Reformá. Den Inglaterra Protestantnan a mata cientoe pa cientoe di hende, homber i mohé, pasobra nan tabata (Catolica ó) Batizá.

Esai tabata sosode segun tempoe i costumbre.

Ma awor ningun hende no ta haci esai mas, ni tampoco ningun hende no ta corda airiba mas, ni den nacionnan enteramente Romano.

Den Austria, den Bavaria, den Italia, den Portugal, i na toer otro lugá, koe ta puramente Romano, na unda *toer* ministronan ta Romano i *toer* miembronan di Cámara ta Romano, — Luterano i Reformánan ta biba mes liber koe den Los mes nacion.

Bai na Bélgica, na unda *toer* ta Romano, i Romanonan no ta haci ningun maloe, i nos rumannan na Bruselas, Anveres i Gante ta duna toer honor na gobierno Belga, pa e libertad koe nan ta goza, pa e tratoe amistoso koe nan ta ricibí.

Ata un cuadro di tempoe pasá i di nos tempoe, koe lo mester a jena lesadónan di *Standaard* coe admiracion. Ta sigur koe nunca ainda nan a tende un cos asina. Promé aja Catolicanan a persigui Protestantnan, ma Protestantnan no tabata ni un tiki mihó koe Catolicanan. Di toer dos banda nan tabata sigui mes sistema i nan tabata trata „segun tempoe i costumber."

Awor, esai no ta un declaracion, koe nos por acepta como enteramente puroe, ma si, nos no por desconoce, koe é ta jega hopi cerca verdad histórica, di tal manera koe scirbidó Protestantnan meste bolter den nan caha i Protestantnan di nos tempoe ta sinja algo enteramente contrarlo di lo ke nan a tende semper.

I pasando for di historia na nos tempoe, nos ta tende, koe hende di otro creencia no ta sinti ningun pisá ni dificultad den nacion Catolicanan.

No contentoe coe n'e confesion-ai, *Standard* ta bai te na mustra, koe den Protestant coe Catolicanan no mester a existi ningun enemistad mortal, pasobra den nan tin hasta un ciertoe parentesco. Nan toer dos ta confesa e mes verdad grandinan, manera: dogma di Santísima Trinidad, di Divinidad di Cristoe, di reconciliacion pa sanger di craz, di huicio final, di castigoe i pagamentoe eterno; toer dos ta reconoce, koe toer autoridad ta bini di Dios. I como conclusion foi toer esai *Standaard* ta sigui bisa, koe Romanonan, confesando e mes dogmanan koe Protestantnan, no por ta verdaderamente asina maloe. Koe Roma no por ta asina peligroso pa Protestantismo.

E mes cos-ai scirbidó Catolicanan, naturalmente foi nan punto di vista i di nan manera, a sigura i proba masjá hopi be. Courant catolicanan di Hoelanda a duna di comprende, koe Protestantnan, koe á lo menos ta confesa tambe e mes verdad grandinan di fé, tin razon, pa mara nan coe Catolicanan i lamta di buena fe den union coe Catolicanan contra liberalismo i su incredulidad. — ma esai no a sirbi pa nada, e courantnan no a logra nan fin.

¿ Esai lo ta mihó awor?

Sin duda. Gran majoria di Protestantnan no ta lesa courant catolicanan, i e Protestant, koe lesa nan, ta hacié coe preocupacion i desconfianza, ma *Standaard* ta órgano di orthodoxnan i nan tin confianza den dje, i prueba di esai nos a mira den resultado di último eleccionnan.

Pasobra, maske Catolicanan no a gana hopi puesto mas den Tweede Kamer, koe nan lo por a gana si *toer* orthodoxnan a sostene nan recíprocamente, sinembargo no por ta nenga, koe un gran partida di nan a vota pa candidato Catolicanan. Riba esakinan anto ta sigur koe predicacion di *Standaard* no a keda sin influencia. Ademas meste ta tumá na consideracion koe *Standaard* tabata para *é so* contra henter banda liberal, koe tabata proclama coe furia i na gritoe e mes tradicion bieuw di Protestantnan i hinca pober elector Protostantnan den desesperacion.

Nos por bisa, koe *Standaard* a caba coe n'e tradicion di Protestantnan. E no por bolbe hala atras mas ma lo é meste sigui habri bista di Protestantnan, manera el a haci den ultimo eleccionnan. Anto lo por sosode koe *toer* Protestant considera e tradicion como un *cuenta di Nanzi* i kizas na siguiente eleccion mes já liberalnan lo no por usa Roma pa spoki pa spanta electornan.

Historia, comportacion di Roma pa coe pueblonan a parce di golpi den un luz nobo, koe nan no a spera, dilanti di Protestantnan, i

kende sabi cuantoe no ta bai busca mas aleuw si no tin mas mentira propagá contra Roma, awor koe nan propio órgano principal ta marca como calumnia e tradicion bieuw di persecucion.

¡ Bai anto, instrui toer pueblo !— Cristoe a bisa na su Apostelnan i na Iglesia.

„ *¡ Bai anto!*" Augusto Nicolas ta bisa den su *Estudios filosóficos sobre el Cristianismo*, „ palabra grandi, consecuencia inflexible, impulso divino, koe a destrui toer dificultad contra marcha di Iglesia, i koe na e momentoe-aki mes ainda ta hacié bai adilanti den porvenir, só, jen di forza i magestad. *Bai anto*, coe otro palabra, maske com imposible parce boso pa reforma género humano i goberné semper coe influencia di verdad, boso principalmente, koe ta nada, koe no tin nada, i na kende mi ta pronostica toer sorto di persecucion, boso *bai*, sostené pa Todopoderoso i cargá den Su braza, *instrui toer pueblo, sinjandonan conserva lo ke Mi a manda boso, i Mi ta sigura boso, koe Mi ta coe boso, toer dia, te na fin di siglonan.* I for di e dia-ai Iglesia no a stop di *bai* i é *ta bai* i *lo é bai semper*; pasobra e mes forza koe a bisé: *bai* i koe a hacié conocí di un manera mes milagroso koe verdadero te awé, a bisé tambe: *bai . . . . . . te na fin di siglonan.*"

¡ Bai ! ta bisá na Apostelnan i na Iglesia; ma den curso di historia Dios a laga anunciamentoe di verdad sali hopi be tambe foi boca di enemigoenan di Iglesia. Asina, por ehemplo, Juliano Apóstata, ora é tabata mortalmente heridá, a exclama: „ ¡ Bo a vence, Galileo (Cristoe) !" i e predicacion imponente-ai a produci fruta saludable den henter Oriente.

Standaard tambe, no coe n'e furor di un Juliano, ma, manera nos kier kere, pa amor na verdad a haci un homenage na Iglesia Católica, koe lo tin consecuencia mas grandi ainda, pasobra é ta enteramente na contradiccion coe e preocupacion bieuwnan di su correligionarionan. Asina Evangelio ta worde predicá pa Iglesia ó pa su adversarionan te na fin di siglonan, i te na último dia ainda lo é duna fruta pa salvacion di muchoe hende.

——o——

FIESTA WILLEM III.

E Comision, organizá pa celebra 25 anja di emancipacion di Catiboe den Colonia Curaçao, di cual nos a duna noticia den nos número di siman pasá, tabatin un reunion Dia Razon den salon di *Hotel del Comercio*. Aiden tabata resolvé di duna na fiesta nomber di *Fiesta Willem III*, como un homenage di gratitud na e nos Rei, koe a duna e decreto feliz di emancipacion.

Den curso di e siman-aki a circula un anuncio di e comision, participando toer resolucion di e reunion, foi cual nos ta tuma loke ta sigui, pa conocementoe di nos lesadónan:

Pa votacion a sali nombrá coe gran majoría como Directiva: Señores Abram Sálas, President; Frits Rollandus, Vice-President; Herman Dania, Tesorero; Daniel de Sola, Secretaris; Gerardus Ecker, Juan Iparraguirre i G. K. Vinck, Commissario.

Tambe tabata nombrá Comision i subcomisiones pa busca placa di comercio i di toer otro hende, i como ta desea koe uno i tur tuma parti ne fiesta aki di pueblo, lo Comisionesnan lo jega na tur poorta.

Aki ta sigui nomber di dje Señoresnan nombrá pa colecta placa:

Señores M. P. Curiel, Rafael Bethencourt, My. S. L. Maduro, J. J. Pietersz, Arnold Maal, Cheri Naar, J. W. C. Pietersz, Eugène Evertsz, J. C. Ringeling, Jan Monsanto, G. da Costa Gomez Jr., i A. M. Caprilles.

Ademas di e Comision aki koe ta pa recoge den comercio, tin otro comision, cada un riba é mes, pa recoge placa igualmente for di toer otro habitante di Curaçao.

Nos ta duna igualmente nan nomber; pa Punda: Señores Carlos Jutting hijo, William de Jongh, C. T. Corsica.

Pa Otrobanda, Señores Isaac M. Dovale, Isaac M. de Castro, Theodore van der Linde, Ramon Baez, H. P. Kranwinkel, Henry C. Cohen, S. J. de Leon, P. A. Prinster, Norberto Gorsira.

Pa Pietermaai i Cerro di Pietermaai: Señores Maximilien Monsanto, P. D. Bor, Osbaldo Pietersz, David Vidal, Alfonso Navas, James Corsen.

Pa Scharló, Señores W. M. Hoijer, Miguel Valdeblanquez i Arturo Gorsira.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van een ZOON: MARGARETHA FEDERIKA CORSEN, geb: PONSON.

Curaçao 23 April 1888.

Eenige kennisgeving.

PASTA PECTORAL, JARABE de NAFÉ de DELANGRENIER 53, Rue Vivienne PARIS

Contra los *Rhumas, GRIPE, Bronquitis*, Irritaciones del *Pecho y la Garganta.* — Cincuenta Medicos de los Hospitales de Paris han comprobado su poderosa eficacia. No contiene opio ni sales de opio, tales como la *morfina* ó *codeina*: puede darsele sin temor a los niños atacados de tos ó de COQUELUCHE.

Véritable RACAHOUT de los Arabes de DELANGRENIER

Indispensable a las personas debiles del pecho ó del estómago y á las que padecen de digestiones laboriosas. Es particularmente apreciable para los niños en quienes favorece el desarrollo de las fuerzas y el crecimiento, preservandolos de las enfermedades comunes á la niñez. *Aprobados por los miembros de la Academia de Medicina de Francia.*

DEPOSITO en todas las BUENAS FARMACIAS de las AMÉRICAS

Van heden af zijn bij den ondergeteekende VERWWAREN tegen verminderden prijs te koop, zooals:

VAATJES LOODWIT IN OLIE, DROOG LOODWIT, ZINKWIT, MENIE, GEELOKER, SPAANSCH-FRIESCH- en CHROMAAT GROEN, etc.

Curaçao, 28 April 1888.

J. S. SCHEIDELAAR.

BERG-OVERZIJDE.

De publieke verkoop

van de roerende goederen van den heer *François de Leon*, bestaande uit EEN PARTIJ DROOGE GOEDEREN, AARDE- en GLASWERK zal plaats hebben op Vrijdag, den 4n Mei e. k., Maandag den 7n Mei e. k. en volgende dagen, van 1 tot 3 uur 's namiddags, in de Breede Straat, Willemstad, tegenover het gebouw van de „*Curaçaosche Hijtheekbank*" alhier.

Curaçao, den 27 Aoril 1888.

H. H. R. CHAPMAN.

BEKENDMAKING.

——o——

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t.—m. 31 December 1885, onder N° 6858 V t./m. N°. 1639 W zal voortgezet worden op Donderdag 3. Mei en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der interesten.

Curaçao, 28 April 1888.

De Voorzitter

M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

——o——

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Julie te 31 di December 1885 bau di N° 6858 V te N° 1639 W lo sigui Djaweebs, dia 3 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan-aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 28 di April 1888.

President,

M. P. CURIEL.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1888.	Valencia.	Philadelphia	Caracas.	Valencia.	Philadelphia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Maart 8	Maart 21	Maart 31	April 12	April 25	Mei 5
Komt aan te CURAÇAO....	15	28	April 7	19	Mei 2	12
Vertrekt van "	17	29	10	21	3	15
Komt aan te PTO. CABELLO.	18	30	11	22	4	16
Vertrekt van "	19	30	11	23	4	16
Komt aan te LA GUAYRA..	20	3	12	24	5	17
Vertrekt van "	24	April 5	17	28	Maart 10	22
Komt aan te PTO. CABELLO	25	6	18	29	11	23
Vertrekt van "	26	6	18	30	11	23
Komt aan te CURAÇAO....	27	7	19	Mei 1	12	24
Vertrekt van "	28	9	20	2	14	25
en doet La Guayra aan.... om passagiers en mails in te nemen en te landen.	29	10	21	3	15	26
Komt aan te NEW YORK....	April 5	17	28	10	22	Juni 2

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart 20	April 11	April 22	Mei 4	Mei 16	Mei 2[illegible]
Komt aan te MARACAIBO....	31	12	23	5	17	[illegible]
Vertrekt van "	April 6	18	29	11	23	Juni [illegible]
Komt aan te CURAÇAO......	7	19	30	12	24	[illegible]

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,

Agenten op Curaçao.

De ondergeteekende heeft per laatste boot ontvangen eene groote sorteering KUNSTBLOEMEN (*flores artificiales*) van verschillende kleuren en lengten.

J. S. SCHEIDELAAR.

COLEGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO,

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes diríjanse los interesados á la *Direccion del Colegio " Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

¡ DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO

——o——

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA

„ LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „ UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido con plena autorización por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietermaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat:

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (al. *Buena Vista*);

Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *anonciator*.

Te bevragen bij

A. S. DE POOL.

Curaçao, 24 Januari 1888.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LAVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Pildoras anti-neuralgicas del Dr. CRONIER.

Exijir el Sello de la Garantia de la Union de los Fabricantes.

EL NÁUFRAGO

DEL CYNTHIA

por

JULIO VERNE.

2 tomos fl 1,50.

NORTE

CONTRA

SUR

Importante obra nueva

POR

JULIO VERNE.

4 tomos fl. 3.

1172